

APERITIV

Publicație oficială a TIFF | #3 | 6-7 English pages

Duminică | 29 mai | 2016 www.tiff.ro

Bardi Johannsson:
„Lumea mă tot întreabă de ce muzica islandeză e atât de specială. Adevărul e că toate trupele bune știu că muzica lor nu va fi difuzată la radio și nu vor vinde mai mult de 200 de albume în Islanda. Așa că fac muzică exact cum au ei chef.”

Azi e ziua lor, ziua vrăjitoarelor: Cine-concert la Bonțida

Una dintre cele mai intrigante prezențe creative islandeze este Bardi Johannsson. Dacă îl asociezi și cu un film mut suedez din anii '20 și pui alături orchestra Operei Maghiare din Cluj, ceea ce rezultă e un cine-concert enigmatic și complex.

Regizat de Benjamin Christensen și inspirat din *Malleus Maleficarum*, celebra carte scrisă de un inchiizitor al Bisericii Catolice în secolul al XV-lea, *Häxan: Witchcraft Through the Ages* (1922) este cel mai scump film mut scandinav realizat vreodată. O prezență controversată pe scena cinematografică a anilor '20, producția a fost interzisă în multe țări, datorită nudității excesive și a scenelor ce înfățișează ritualuri de venerare a diavolului. Filmul este o călătorie picturală prin istoria magiei negre, a vrăjitoarelor, Inchiziției și a Evului Mediu încărcat și definit de superstiții.

Atmosfera ocultă a producției va fi completată de acompaniamentul live al artistului islandez Bardi Jóhannsson, cunoscut pentru proiectul melodic pop Bang Gang și colaborarea cu JB Dunckel (AIR), în proiectul Starwalker. Sub umbrela suprarealismului, Bardi jonglează cu creația, fiind compozitor, textier, instrumentalist, designer vestimentar, prezentator TV și satirist. Descriș ca un „instrumental gotic volatil”, soundtrack-ul compus pentru *Häxan* a fost nominalizat pentru albumul anului în 2007 la Premiile Muzicale Islandeze.

Un spectacol total care va începe la **Castelul Banffy** (Bonțida), de la **ora 21:45**.

Alexandra Damian

Competiție

Filmele *Sete* și *Un loc la umbră* sunt proiectate la Cinema Victoria.

»Pagina 8

Eveniment special

Kimmo Pohjonen, un „Jimi Hendrix” al acordeonului.

»Pagina 9

TIFF Blog

„Îmi amintesc de prima dată...” Anca Grădinaru face o retrospectivă sentimentală a festivalului.

»Pagina 10

Cinematografele TIFF

- CINEMA FLORIN PIERSIC
P-ța Mihai Viteazul, nr. 11
- CINEMA ARTA
Str. Universității, nr. 3
- CINEMA VICTORIA
Bd-ul Eroilor, nr. 51
- CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3
- PIAȚA UNIRII OPEN AIR
(Piața Unirii)
- CERCUL MILITAR
Piața Avram Iancu, nr. 1-3
- CINEMA CITY IULIUS
(În incinta Iulius Mall)
- Str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B
- INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ
Str. I.C. Brătianu, nr. 22
- CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR
Str. Bugeci
- SOMEȘ OPEN AIR
Parcul „La Butuci”, Grigorescu
- CINEMA MĂRĂȘTI
Str. Aurel Vlaicu, nr. 3
- DEPOZITUL DE FILME
Str. Septimiu Mureșan, nr. 31-35

APERITIFF

Redactor-șef: Bianca Felseghi	Cristi Mărculescu Radu Meza Florentina Tătar
Redactor-șef-adjunct: Adrian M. Popa	Graphic design: Carmen Gociu Andrei Pastuhov
Redactori: Alexandra Damian Anca Grădinaru Ion Indolean Georgiana Madin	Tipărit la: Compania de Producție Tipografică

INFORMAȚII BILETE

- **Puncte de vânzare:**
On-line pe www.biletmaster.ro și prin aplicația mobilă oficială a festivalului.
Cinema Florin Piersic, Cinema Arta, Cinema Victoria, Cinema City Iulius, Piața Unirii, Cercul Militar, Casa de Cultură a Studenților și Casa TIFF (pentru invitați și persoanele acreditate)
- **Program:** 09:00 - 23:00.
- **Prețuri:**
 - BILETE CUMPĂRATE CU ANTICIPAȚIE
(cu minim o zi înaintea proiectiei)
Bilet de intrare obișnuit: **10 lei**
Bilet pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei**
(biletul se cumpără în baza prezentării carnetului/legitimăției de elev/student sau a talonului de pensie)
 - BILETE CUMPĂRATE ÎN ZIUA PROIECȚIEI FILMULUI
Bilet de intrare unic (valabil pentru o singură proiectie) pentru toate categoriile de spectatori: **12 lei.**
 - BILETE CU REGIM SPECIAL
Pentru copii și elevi: **8 lei**
(valabil doar pentru proiectiile de film din programul EDUCATIFF)
Proiecțiile din Piața Unirii Open Air: **8 lei**
Proiecțiile de la Cinema Mărăști și Dacia - Mănăștur: **8 lei**
Bilete pentru concerte organizate la Urania Palace: **25 lei**
Concertele organizate la Casa TIFF: **15 lei**
Bilet pentru evenimentele și proiectiile de la Castelul Banffy, Bonțida: **15 lei**
Bilet pentru Ziua Maghiară, Castelul Gilău: **20 lei**
Accesul este gratuit la proiectiile Someș Open Air și Depozitul de Filme.

Proiect
susținut de
Ministerul
Culturii

Weekend la Castel

Bonțida Land -
tărâmul copilăriei

Un noian de jocuri și experiențe care de care mai colorate au adus la Castelul de la Bonțida câteva sute de copii, părinți și bunici.

Pentru o parte din ei a fost ceva unic, o zi pe care nu o vor uita niciodată. Ei au venit la evenimentul TIFF direct din Pata Rât sau din comunitatea bonțideană și s-au bucurat de fiecare stand în parte: au desenat, au redactat scrisori, au modelat lut, au cântat sau au învățat tehnici de supraviețuire.

Claudia Pinteza este în clasa I în Pata Rât. Este o fetiță frumoasă, cu părul lung. Părinții i-au scris cu pixul un număr de telefon, să se asigure că vor fi sunați, în caz că intervine vreo problemă. Toată clasa ei, însoțită de învățătoare și-a făcut weekendul la Castel.

Chiar dacă locuiește la o aruncătură de băț de oraș, Claudia a fost în Cluj-Napoca doar o singură dată. Și atunci și-a însoțit părinții pe ogoarele administrației, nu a ieșit pur și simplu la plimbare.

„Ai mei lucrează la Pata Rât, la groapa de gunoi. Câștigă bani de acolo și mai avem și alocațiile noastre. Mai am doi frați: Alin, de 5 ani și Alina, care are 14 ani. Când voi fi mare, mi-ar plăcea să mă fac profesoară de română”, mărturisește fetița care e, oricum, prea matură pentru vârsta ei.

„Cel mai mult îmi place să scriu și să citesc. Aici, la stand, lucrez la o scrisoare pentru verișoara mea Denisa, din Pata Rât. Desenez o inimioară și apoi scriu numele ei. Asta înseamnă că o iubesc”

- Claudia Pinteza (10 ani)

Kids Rock la Bonțida

Într-o latură a parcului de distracții de pe domeniul de la Bonțida a fost montat un stand rock. N-a trecut mult până când o trupă ad-hoc, formată din copii, s-a încheat în numai câteva minute. Dacă la tobă s-au perindat câțiva băieți din sat entuziasmați de ritmuri, la clape a cântat cu nerv minute în șir o fetiță cu ochi verzi.

Este Alexandra Raluca Vlad, elevă în clasa a III-a la școala din comună.

„Am mai cântat la tobe și la clape la biserica penticostală de la Bonțida. Avem un profesor care vine în fiecare sâmbătă și ne învață asta,

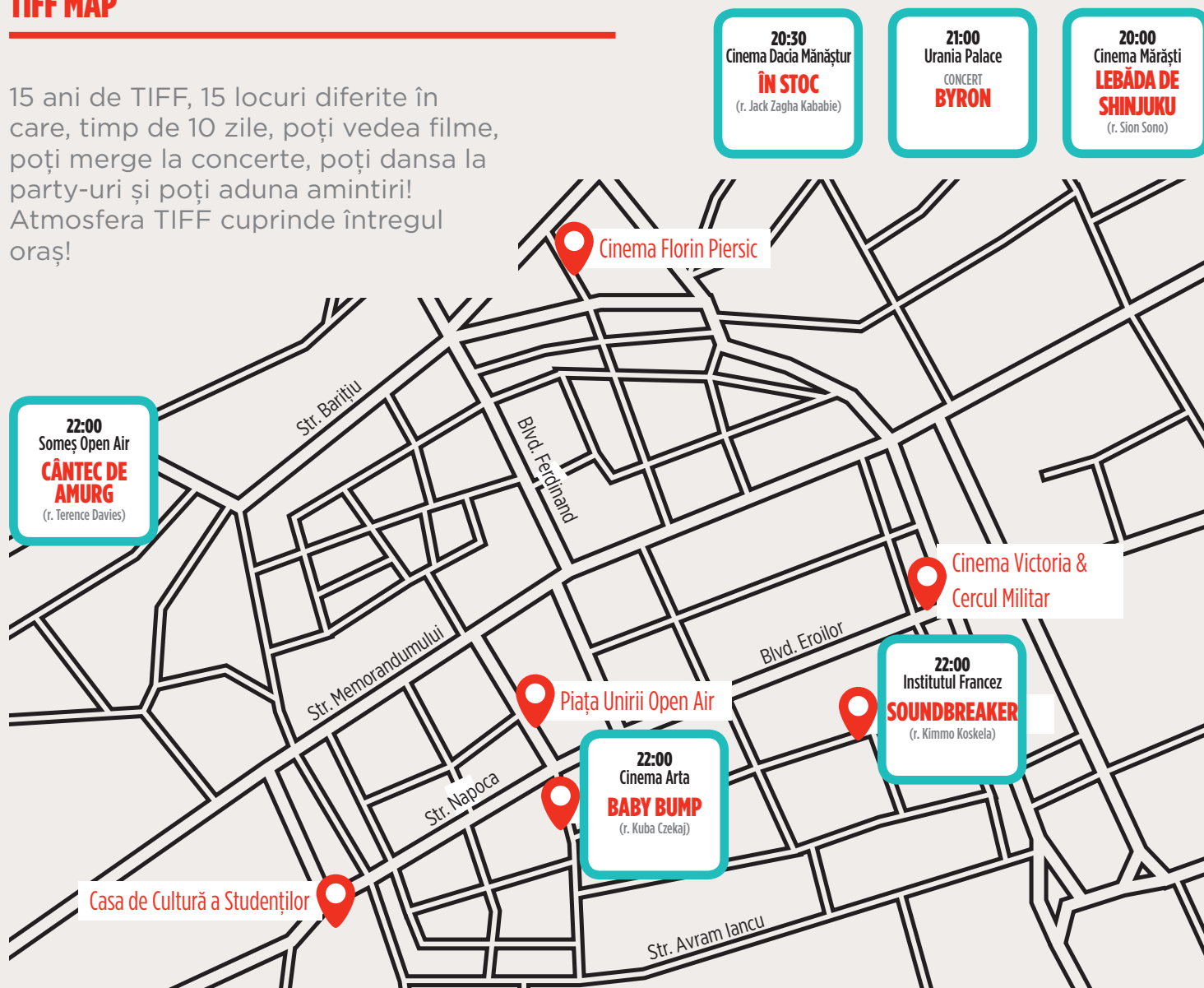
suntem vreo 10 care mergem la fiecare curs. Îmi place mult aici, la Weekend la Castel, e frumos să cunoști atâția copii”, spune ea.

Sute de copii se bucură în aceste zile de atmosfera de vis din curtea castelului de la Bonțida. Aici învață tehnici de resuscitare, află cum e să fii pompier sau fotbalist, cum se compun scrisorile sau cum se modelează ceramica. Activitățile care le sunt destinate celor mici continuă și pe parcursul zilei de duminică, 29 mai.

Florentina Tătar

TIFF MAP

15 ani de TIFF, 15 locuri diferite în care, timp de 10 zile, poți vedea filme, poți merge la concerte, poți dansa la party-uri și poți aduna amintiri! Atmosfera TIFF cuprinde întregul oraș!

Piața Unirii Open Air

Domnului profesor de vioară, cu dragoste...

Filmul din această seară a fost distins cu premiul publicului la Festivalul din Sao Paulo.

Revista Variety îl descrie ca fiind o poveste familiară, dar impresionantă despre puterea muzicii clasice de a vindeca alienarea din spațiul urban. Subiectul va părea previzibil, dar e din categoria celor care încălzesc inimile:

După ce pierde un post în prestigioasa orchestră simfonică din Sao Paulo, Laerte, un violonist talentat, se întreține dând lecții de muzică adolescenților dintr-o școală publică din Heliopolis, cea mai mare favelă din Brazilia. Calea sa e plină de obstacole, dar puterea muzicii și prietenia ce se înfiripă între profesor și elevii săi vor deschide uși într-o nouă lume. Proiecția începe la **ora 21:45**.

„O melodie cântată din suflet va calma și cea mai înverșunată bestie”, le spune Laerte elevilor săi.

TIFF Guests

ARGYRIS PAPANIMITROPOULOS

Regizorul grec, cunoscut și ca producător al filmului *Boy Eating the Bird's Food* (2012), vine la TIFF pentru a-și prezenta cel de-al treilea lungmetraj. Inclus în secțiunea Fără Limită, filmul *Bronz* (2016) a fost prezentat în secțiunea principală Voices a Festivalului Internațional de Film de la Rotterdam, fiind un portret neconvențional al *midlife crisis*-ului unui medic cantonat pe o insulă grecească.

BILL GUENTZLER

Este director artistic al Festivalului Internațional de Film de la Cleveland de peste un deceniu și are un statut de vedetă pentru implicarea totală în fiecare aspect al programării festivalului. În afara zilelor de festival, călătorește de pe un continent pe celălalt în căutare de filme și acoperă peste 600 de titluri anual. Anul acesta, Bill Guentzler face parte din juriul Competiției TIFF.

SÉRGIO MACHADO

Cineastul brazilian Sérgio Machado a regizat documentarul *At the Edge of the Earth* (2002) și filmele de ficțiune *Lower City* (2005) și *The Two Deaths of Quincas Wateryell* (2010). Filmul *The Violin Teacher* (2015) spune povestea unui violonist care dă meditații adolescenților din cea mai mare favelă din São Paulo, Heliopolis.

Proiecții Speciale

Mr. Gaga - despre umanitatea și misterul unui mare coregraf

Notoriu pentru refuzul de a vorbi unui public larg despre principiile teoriei coregrafice pe care a inițiat-o, Ohad Naharin se dezvăluie cu totul pe sine în filmul lui Tomer Heynmann.

Gaga e porecla coregrafului israelian și totodată numele teoriei proprii, cu care Ohad Naharin se identifică total și prin care a reușit să aducă dansul israelian în planul performanței mondiale. Ca să ajungă la motivele pentru care Naharin și-a dezvoltat propria filozofie despre dans și la modul în care aceasta diferă față de coregrafia practică pe scenele faimoase ale lumii, Heynmann face un ocol amplu prin etapele timpurii ale carierei acestuia.

Regizorul include numeroase imagini de arhivă - unele din copilăria lui Naharin, altele din istoria tânărului stat Israel - care în

viziunea coregrafului a luat naștere sub influența unor experiențe neplăcute. *Mr. Gaga* prezintă o bogăție de imagini de la repetițiile lui Naharin ca tânăr dansator la New York și de la repetițiile pentru spectacolele puse în scenă, cu o valoare istorică și artistică de sine stătătoare, care se întretaie cu pătrunderi scurte în momentele personale de cotitură din viața sa.

Îmbinarea acestor planuri separate într-un bloc perfect coerent are totuși aura unui mit, iar meritul lui Heynmann este că reușește să îl facă pe Naharin să-și dezvăluie într-un final și strategia prin care își confecționează propriul mit. Pe lângă faptul că găsește latura vulnerabilă a lui Naharin, Heynmann face astfel și un comentariu sarcastic la adresa documentarului elogios, care nu adoptă niciun fel de poziție critică. Surprinzător este că, deși Tomer Heynmann nu ocolește fațetele tiranice și capricioase ale personalității coregrafului, rezultatul dezvăluirii necenzurate este umanizarea și totodată adâncirea misterului lui Ohad Naharin.

Georgiana Madin

Eveniment

Stop cadru: Goddard și Fellini

Vernisajul expoziției „The Solitude of Modern Man as Portrayed in Contemporary Cinema” (Singurătatea omului modern, așa cum reiese din cinematograful contemporan) de Lucien Samaha are loc **duminică, 29 mai, de la ora 16:00**.

Fotograful a experimentat cu imaginile și atmosfera dintr-o serie de filme celebre semnate de maeștri ai cinematografului, izolând frame-uri și subtilizări și invitând prietorul să le re-contextualizeze.

„Curând după ce am împlinit 18 ani, o serie de evenimente personale m-au făcut să realizez că îmi doream să devin regizor. Eroul și inspirația mea era Federico Fellini. Totuși, după un an de școală de film și cu toate că îmi plăcea să fac film, m-am hotărât că procesul creativ pe care îl implică munca în grupuri mari de oameni nu este pentru mine. Așa că m-am întors la prima dragoste: fotografia.”

- Lucian Samaha.

Lounge TIFF

Cinefilii și curioșii sau pasionații de astronomie și ghicitorii în stele sunt invitați azi, de la ora 17:00, la o întâlnire cu primul (și singurul) astronaut român: Dumitru Prunariu. Întâlnirea se va petrece în Piața Unirii, la containerul TIFF Lounge și va fi moderată de ziaristul Mihnea Măruță.

Interviu

Šarūnas Bartas: „Mă bazez mult pe feeling”

Foto: Nicu Cherciu

Am extras câteva idei dintr-un interviu consistent pe care regizorul lituanian Šarūnas Bartas a avut amabilitatea să ni-l acorde.

Un regizor trebuie să își trăiască filmele?
În parte, sigur că trebuie să le trăiască și mai trebuie să știe ce face. Să facă ce știe. Dar cred că cel mai important e să-și transmită sentimentele și gândurile.

Are Lituania industrie de film sau sunt doar câțiva regizori care încearcă să își urmeze chemarea?

Avem industrie, dar fluctuează. La început era foarte mică. Apoi s-au făcut câteva filme străine aici, pentru că e mai ieftin. Industria se dezvoltă. Avem un centru național al cinema-ului, care finanțează proiecte. Guvernul ne ajută, dar suntem totuși o țară mică. Nu e ca în Polonia, de exemplu, unde sunt mai multe posibilități. La noi totul e limitat.

Êști de acord când spun că aproape orice interpretare poate fi corectă când vorbim despre un film?

Uneori, e evident că interpretarea e corectă, dar pe de altă parte... Sigur că fiecare poate avea gândurile lui, scopurile lui. Dacă în capul meu spun că e de căcat și de fapt nu e, contează?

Ce contează în viață?

(Râde) Nu știu. Tipul ăsta de legătură pe care îl avem cu trecutul și lucrurile mici care ne înconjoară.

Deci, să luăm fiecare zi în parte și să o trăim?
Da, ar fi bine.

De ce ai ales să fii regizor?

Pe la 16 ani, am fost în Siberia și am dat peste un loc care era evident că trebuie filmat. Atunci am decis să devin cineast. Erau atât de multe lucruri diferite în același loc, atât de aproape unele de altele. Erau importante din punct de vedere vizual. Am început să lucrez, să lucrez, să lucrez, și să filmez, să filmez, să filmez...

Să înțeleg că ești strict un practicant, nu îți pui probleme teoretice, nu te ghidezi după ce scrie lumea?

Da, nu obișnuiesc să citesc, m-am bazat mult pe feeling.

Îți place să lucrezi cu simbolurile? Cineva, la Q&A, te întrebese dacă te-a influențat Tarkovski.

Nu, deloc. Chiar nu îmi place să lucrez cu simbolurile. Pe Tarkovski l-am descoperit

după ce deja începusem să fac filme. Nu am încercat să găsesc modele în alte filme. Întrebarea asta cu Tarkovski îmi este pusă foarte des.

Pentru că oamenilor le place să eticheteze lucrurile...

Din punctul meu de vedere, e treaba unora să structureze, să pună totul în cutii, în sertare.

Crezi că festivalurile mizează pe aceste structuri? Crezi că filmele de autor ar putea trăi fără festivaluri?

Acum, s-ar putea, pentru că există internetul. Mai demult, nu era această posibilitate. Mai puteai prinde câte un film la câte o cinematecă, dar, uite, în Lituania nu prea există cinemateci. Ele sunt mai multe în societățile bogate. Deci, da, festivalurile sunt importante, aduc laolaltă oameni din țări și din culturi atât de diferite. Poți compara filme. Lumea, grație internetului, e mult mai bine instruită. Dar cinema-ul e încă foarte tânăr...

Cât de important e pentru tine să îți fie prezentate filmele în festivaluri?

E important. Festivalurile încearcă să arate ultimele filme scoase, din cât mai multe țări, să vorbească oamenilor din Brazilia, Japonia...

Globalizare...

Da, e ca și în literatură, poți citi cărți scrise în orice limbă. Poți conversa cu oameni atât de mari, prin literatură, film, pictură.

Ion Indolean

Šarūnas Bartas

Este cel mai important regizor lituanian. A participat cu filmele lui în cele mai mari festivaluri internaționale și a adunat premii la Berlin, Veneția sau Varșovia. La TIFF e prezent în secțiunea 3X3, unde îi este dedicată o retrospectivă. Este vorba de producțiile *Suntem atât de puțini/Few of Us*, *Pace în visele noastre/Peace to Us* și *in Dreams, Libertate/Freedom*.

Eveniment Special

Kubrick și Zone Libre

O versiune remixată a Odiseei Spațiale, însoțită de muzica personală și puternică a celor doi artiști francezi.

Un proiect muzical ambițios și inedit, care a presupus remixul unei capodopere a genului SF, *2001: O odisee spațială* (1968), în regia lui Stanley Kubrick. Postul chitarist al trupei Noir Désir, Serge Teyssot-Gay și bateristul Cyril Bilbeaud formează duo-ul **Zone Libre**, recunoscut deja pentru experimentele rock și rap, coloane sonore (Gainsbourg) și acompaniament original pentru filme mute ca *Nosferatu*, *Cabine-*

ul doctorului Caligari, *Tabu* sau *Dr. Jekyll and Mr. Hyde*.

Însoțit de muzica personală și puternică a celor doi artiști, versiunea remontată a *Odiseei Spațiale* capătă noi semnificații.

Proiectul a fost creat pentru festivalul Printemps des ciné concerts și este adus la Cluj în cadrul parteneriatului TIFF cu Brussels Film Festival. Evenimentul are loc de la ora 19:00 la Casa de Cultură a Studenților.

YOUR PROPERTY. MARK YOURSELF

O campanie de conștientizare a valorii proprietății intelectuale

IDEE + PROTECȚIE = VALOARE

Proprietatea intelectuală pentru creator

1. Proprietatea Intelectuală (IP) se referă la tot ce este conceput de mintea omului.
2. Nevoia de proprietate intelectuală a apărut doar în relație cu ceilalți, pentru a putea controla răspândirea și utilizarea creațiilor. Aceasta nu are sens atunci când creația nu este divulgată și când alții decât tine nu pot beneficia sau nu se pot bucura de ea.
3. Divulgarea unor idei pure nu are nicio valoare. Vorbim despre proprietate intelectuală doar când dai o formă sau o expresie originală ideilor tale.
4. Pentru a putea fi controlată și tranzacționată, această expresie are nevoie de protecție. Doar astfel o idee îți poate aduce beneficii reale ție, ca și creator, și siguranță utilizatorilor.
5. Află ce poți, cum poți și până unde poți să-ți protejezi ideile.

www.markyourself.eu

Supported by:

Proprietatea intelectuală pentru utilizator

1. Proprietatea Intelectuală (IP) se regăsește în tot ce te înconjoară. De la primul obiect pe care-l folosești dimineața până la muzica pe care adormi la sfârșitul zilei.
2. Nevoia de proprietate intelectuală a apărut tocmai pentru ca toți oamenii să poată beneficia și să se poată bucura în siguranță de creațiile și invențiile celor care fac lumea să evolueze.
3. De aceea, trebuie să știi că tot ceea ce e în jurul tău se bazează pe ideile originale ale unor creativi, pe care aceștia le-au și pus în practică.
4. O expresie sau o formă a unei idei originale reprezintă proprietatea intelectuală a unui creator și, pentru toată bucuria și beneficiile pe care ți le produc utilizarea ei, e de bun simț să-i respecti valoarea. Așa cum respecti orice altă proprietate.
5. Află ce trebuie, cum trebuie și până unde trebuie să respecti ideile altora.

EARTH, WE'VE GOT IT COVERED.

With DHL Express you have complete peace of mind and confidence that your delivery will arrive on time and safely – that's excellence, simply delivered. Leave your shipping in our hands.

DHL Express -Excellence. Simply delivered.

www.dhl.ro

www.facebook.com/dhlexpressromania

VEZI PRODUȚIILE PREFERATE, ORICÂND PE HBO GO

www.hbogo.ro

E.ON vă prezintă secțiunea
"Cinema, Mon Amour"
la TIFF 2016.

împreună
la FILM

Noi ne pricepem la banking.
Alții la filme.

Îi aplaudăm pe cei care le fac la TIFF. 15

Interview

Manolo Cruz: “I have made the movie from my soul and with love.”

Manolo Cruz has written and performed in the movie *Between earth and sea*. He moved critics and audiences with the story of a mother and her physically disabled son.

The public's feeling after watching the movie is a big desire to love. Everywhere in the world where I have been with the movie, people came to me with tears in their eyes and thanked me after screenings.

What is the Colombian people's approach to the disabled?

It's not only a Colombian point of view, but generally, people try to avoid the disabled. By doing this movie, I have discovered in the souls of the disabled people their desire to live and to do what everyone else does.

Why did you make the switch from directing to acting?

I started playing in theatre plays and movies when I was six, but in Columbia they only make movies about violence, drugs, and that sort of things. I wanted to talk about love, and not any love, but a mother's love towards her son. Owning things is not important in life. Love is. I made the movie from my soul, with love and God's blessing. The whole movie speaks about love, it is the result of love.

Did you live in a floating house?

I didn't exactly live in it. The people who lived in these houses only wanted to be with their loved ones. I would really enjoy living there. I slept a night there, right after filming. The crew left and I stayed there. I put up a hammock. It was phenomenal. I completely disconnected from everything. I stopped hearing the wind and everything else, I was only hearing my breath.

This is your first script, you wrote it from your heart, do you see yourself writing another one in the near future? Do you feel like telling another story?

I received a lot of offers, as a director and as an actor. If I won't be given a script that can contribute with something valuable to humanity, I will have to write it. Cannes has given me a four-month residency in order to write a script. I also have an offer from a Hollywood producer. I'm not interested in doing something commercial. My next movie will be even more profound. I want people to gain something from my movies.

Ion Indolean

Manolo Cruz

Manolo Cruz is an actor, writer, and director, well-known for his movies "Between earth and sea," "Miraculous" (2008) and "Talion" (2015). "Talion" screened in the Supernova section of TIFF 2016 and won the audience award for the best performance at Sundance. The movie will be screened on Sunday, May 29th at 9:45 PM in the Iulius Mall Cinema City, cinema 4, and at the Florin Piersic Cinema on Monday, May 30th at 9:30 PM.

Special Event

Kubrick meets Zone Libre

Accompanied by the personal and powerful music of former guitarist of Noir Désir, Serge Teyssot-Gay, and drummer Cyril Bilbeaud, the recut version of 2001: A Space Odyssey acquires new meanings.

An ambitious musical project, involving a SF genre masterpiece remix - *2001: A Space Odyssey* (1968), directed by Stanley Kubrick. Former guitarist of Noir Désir, Serge Teyssot-Gay, and drummer Cyril Bilbeaud form duo Zone Libre. They are already recognized for their rock and rap experiments and film soundtracks (Gainsbourg), as well as for their original scoring for silent films such as *Nosferatu*, *The Cabinet of Dr. Caligari*, *Tabu* or *Dr. Jekyll and Mr. Hyde*.

Accompanied by the personal and powerful music of the two artists, the recut version of 2001: A Space Odyssey acquires new meanings.

The project was commissioned for the Printemps des ciné concerts Festival and makes its way to Cluj as part of the partnership between TIFF and the Brussels Film Festival.

The event will take place at Student Culture House, starting 7:00 PM.

100% MADE IN CLUJ!
...with a little help from Zalău, Călărași and Cămpina,
the cities TenarisSilcotub calls home.
Proud to support TIFF, year after year!

TenarisSilcotub

Accelerating your future

Take a look at our openings in Cluj.

hpe.com/careers

**Hewlett Packard
Enterprise**

RetrospecTIFF

Wide-ranging retrospective of Sion Sono's films at TIFF

“Sion Sono is the hero of the most explosive retrospective in TIFF history. A challenging and impossibly inventive iconoclast, this enfant terrible of contemporary Japanese cinema passes with breathtaking ease from one genre to another, and pulls the rug from under your feet just when you thought you’ve caught him.”
 — Mihai Chirilov, TIFF artistic director.

With a career spanning over three decades and 46 films, Sion Sono is one of the most prolific contemporary directors. The filmmaker was previously included in the No Limit section of TIFF 2012 with Himizu.

Sion Sono (54) made his debut as a poet at 17, and as a feature filmmaker at 28, with *Bicycle Sights* (1990), a surprise hit in Japan. It is a known fact that he prefers – more often than not – to write, direct, produce and create the soundtracks for his

Sono's films have played in hundreds of festivals and have won awards in Berlin, Karlovy Vary, and Sundance.

Noriko's Dinner Table

films all by himself. He addresses different genres with ease, cleverly sabotaging their conventions, while maintaining the alienation of the individual in modern society as a solid thematic core that runs throughout his work.

Love Exposure, Sion Sono's most awarded film, recipient, among others, of the FIPRESCI Prize at the 2008 Berlinale, brought him the status of cult director. The nearly four-hour-long epic is a religious satire centered on the rebellious son of a fanatic priest who decides to commit as many capital sins as possible. The British Film Institute placed it among the 10 best films of Japanese cinema.

Guilty of Romance premiered at Cannes in 2011 and is another grotesque masterpiece, a film noir that explores the relationship between desire and guilt: a young wife who can't find satisfaction in her marriage takes refuge in her masochistic fantasies, working as a prostitute.

A significant title for the lovers of grindhouse cinema, *Tag* (2015) is a journey into the deepest substrata of the imagination, a fantasy for adults in which high school students are tracked and slaughtered by supernatural forces.

See Sono

Suicide Club (2001), the film that proved Sono's ability to simultaneously dip into horror, crime, psychological thriller, and black comedy, talks about the wave of suicides in Japan and takes to extreme the idea of the failed modern society.

Noriko's Dinner Table (2005) was selected in 12 festivals and awarded at Karlovy Vary. It explores current social issues in Japan: the conflict between generations, social alienation, suicide, and the volatility of identity in the age of the Internet.

Shinjuku Swan (2015), his highest box office success, inspired by a Manga series, follows the transformation of a young pimp from the biggest red district in Tokyo.

The Virgin Psychics (2015), an adaptation of yet another Manga comic strip, is a wacky comedy replete with sexual innuendo and populated by teens with telepathic powers.

Love & Peace (2015) is a touching surreal musical comedy that lampoons classic family films and celebrates the Kaiju monsters genre.

The Land of Hope (2012), inspired by the consequences of the Fukushima explosion, is a touching drama about two families separated by a nuclear disaster.

Be Sure to Share (2009), another exception from the J-horror genre, tackles the theme of the fragile father-son relationship overshadowed by the discovery of a terminal illness.

TV5MONDE la TIFF 2016
 4ème PRIX TV5MONDE, RFI ROMÂNIA, INSTITUT FRANCAIS DE ROUMANIE
 DU JEUNE JURY FRANCOPHONE

25 ANI

TV5MONDE IN ROMÂNIA

rfi ROMÂNIA INSTITUT FRANÇAIS ROUMANIE

Rememorăm cele mai frumoase ediții la o bere* cu prietenii de la TIFF.

La mai mare, TIFF.15!

trend communication
 Împreună de la început

* Că tot schimbătorii 500 de ani de la adoptarea Legii Pământului Bont.

Competiție

Sete - un Macondo bulgăresc

5 oameni pierduți în mijlocul unei câmpii scorjite de soare. Un debut solid în regie, capabil de poezie și realism.

Familia pare a trăi în afara oricărui timp: tatăl care meșteștește scule și motoare străvechi prin casă, mama care spală cearceafuri pentru hoteluri și fiul adolescent care aleargă zilnic 4.000 de pași.

Casa lor, din mijlocul câmpiilor pare pierdută dincolo de orice civilizație. Undeva, dincolo de clădiri industriale abandonate în mijlocul câmpului există barul sătesc și probabil mult mai departe sunt Afrodita și Royal Palace, hotelurile care trimit femeii cearceafuri la spălat. Într-un loc în care timpul pare lăbărțat de soare, singurile repere sunt vizitele regulate ale camionetei cu cearceafuri și alergările zile ale băiatului, atent studiate de tatăl cardiac. Seceta cere însă măsuri și familia angajează un fântănar și pe fiica acestuia pre-adolescentă pentru a săpa și a da de apă.

Fără apă se duce și principala sursă de venit a familiei - spălarea de cearceafuri. Pe măsură ce forajul se prelungeste, viețile celor 5 încep să se intersecteze și să se influențeze reciproc.

Construit cu mână sigură de Svetla Tsotsorkova filmul încapsulează coordonatele realismului minimalist bulgar de școală nouă (din aceeași familie cu *Leția* de la ediția trecută a TIFF), dar optează pentru contemplație și

lentoare în cadre și în construcția de personaj. Tsotsorkova își trasează geografia locurilor și psihologia personajelor amplu și subtil, fără grabă. Băiatul și fata încep să interacționeze violent, sub impulsul etern al hormonilor, mama începe să prevadă precaritatea existenței pe măsură ce săpăturile se prelungesc, iar fântănarul are reticențe în a accepta adevărata natură a relației pe care o are fiica lui. Sec și uscat ca viața mult prea simplă a personajelor, ritmul filmului

are camuflat și dozat destul nerv cât să impună fără eforturi vizibile situații câmpenești-mundane și psihologii în schimbare lentă.

Între pășunismul subiectului și realismul abordării nu apar fisuri. Poezia câmpului pare a se impune singură peste cadrele largi și peste cheia minoră a existențelor. Imaginea semnată de Vesselin Hristov pare influențată mai mult de cinema-ul rus decât de realismele de rigoare ale momentului. Fără prea multe dialoguri

Tsotsorkova își construiește personajele din priviri și gesturi. Eschivele microscopice, pasiunile latente și confruntările niciodată decisive dau și contururi și substanță celor 5 personaje. *Sete* este un debut în regie precis și subtil, o mână forte ghidată mai mult de instincte bune și muzici interioare decât de vreun pragmatism auctorial.

Cristi Mărculescu

TIFF 2016

Anomalisa, o bijuterie bizară și teribil de umană

Autorul lui *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*, Charlie Kaufman, scrie din nou un film despre dragoste și alienare. De data aceasta îl și regizează.

Unul dintre cele mai paradoxale filme ale TIFF-ului de anul acesta, *Anomalisa* este o bijuterie bizară, dar teribil de umană, un studiu sec, dar fabulos de emoționant despre singurătate și alienare în lumea de azi. Doar că nu e un film cu actori, ci unul în care protagoniștii sunt păpuși animate.

Personajul central, Michael, este o ființă banală și neinteresantă căreia o întâlnire accidentală îi dă peste cap viața molcomă și cenușie. Ce se dezlănțuie este un infern al iubirii și speranței pentru care Michael cel anost nu este deloc pregătit. Nu doar existența, dar și mințea lui încep să se cutremure.

Născocită de una dintre cele mai dezlănțuite

imaginații de la Hollywood, *Anomalisa* nu face rabat de la nimic. Personajele păpuși au carne, piele și nuditate cu texturi deranjante, ușor de recunoscut, dar cumva respingătoare. Ritmul hipnotizează, iar evenimentele mărunte se scurg lin, mascând abil miza discursului animat: punctul de ruptură din existența lui Michael, când inima începe să funcționeze normal și să pulseze dragoste, dar creierul începe să dea rateuri.

Cristi Mărculescu

Competiție

Un loc la umbră este puternic și emoționant

Producția cambodgiano-franceză (r. Nathan Nicholovitch) descrie povestea Mirindei, care se întreține din prostituția practică pe străzile Phnom Penh-ului.

Asupra trecutului ei se poate doar specula; ceea ce se vede cu ochiul liber e că are în jur de 40 de ani, este de origine franceză și stăpânește minimal, dar ferm, dialectul local.

Cu toate că e o alegere riscantă, cineastul mizează tocmai pe opacitatea Mirindei (David d'Ingé), transformând-o în elementul brut și onest care captivează și ține filmul încheșat. Ea doar este, nu necesită și nu oferă explicații, trecând cameleonic de la identitatea ei transgender din timpul nopții, la imaginea bărbatului

heterosexual, atunci când contextul i-o cere.

Prima parte a filmului lui Nathan Nicholovitch e dedicată administrării cu pipeta a unor date de conjunctură și acumulării unei durate care fac din enigma psihologică a Mirindei un loc reconfortant. Conversații și momente ca niște decupaje liric-aleatorice din cotidian o apropie pe protagonistă de spectator. Suficient cât să o îmbâlnezească, dar fără să o vulnereză. Cine o privește devine atras magnetic de ea.

Georgiana Madin

Retrospectiva Sion Sono

Dedesubturile iubirii

Fiecare secvență explorează dincolo de iubire, prietenie, religie, incest și crimă depășind granițele vreunui gen. Este o aventură epică a descoperirii de sine și a maturizării.

Cele patru ore petrecute vizionând acest film sunt în sine o experiență de neratat pentru orice cinefil. Structurat în mai multe capitole, *Dedesubturile iubirii/ Love Exposure* începe prin a prezenta o relație tot mai disfuncțională dintre un fiu și tatăl său.

După moartea mamei, tatăl protagonistului Yu devine preot creștin, iar apoi se implică într-o relație amoroasă ilicită cu o femeie aparent pioasă, dar cu scopuri îndoielnice. Despărțirea de aceasta îi produce o reacție extremă de zel religios, abandonându-și fiul pentru a se dedica total preoției. În încercarea de a-și recupera tatăl, de a-i reaminti de propria existență, Yu merge la spovedanie des, dar nu are păcate semnificative.

Drept urmare, în încercarea de-a face păcate, Yu se alătură unei găști, iar ulterior se impune în mod absurd, descoperind iluminarea în fotografierea pe ascuns a chiloților femeilor ca filozofie și artă marțială. Secvența de antrenament în tehnicile acestui tip de fotografie cu Bolero-ul lui Ravel ca muzică de progres e o demonstrație de comedie absurdă și ingeniozitate.

Un alt capitol tratează povestea de fundal a unei fete, Koike – victimă a abuzurilor unui tată violent, al cărui penis îl și taie ulterior într-o explozie de sânge specific J-horror-ului.

Sion Sono face o demonstrație de virtuozitate în construcție narativă densă și complexă, lăsând la o parte preocupări legate de durată pentru a livra o capodoperă cinematografică, un film care-l va consacra ca regizor

Ghidând din umbră acțiunile celorlalte personaje, Koike pare captivată de modul și motivul lui Yu de a păcătui. Prima parte constituie, în câteva capitole care urmăresc pozele individuale ale celor trei protagoniști

doar preambulul „miracolului” – coliziunea dintre Yu și Yoko. Dar Yoko urăște bărbații și vrea să-i distrugă pe toți, dacă se poate cu mișcări spectaculoase de arte marțiale. Yoko se îndrăgostește de Yu travestit ca Miss Scorpion și de-aici derivă, în a doua parte, tensiunea amoroasă, incertitudinile asupra sexualității și frustrarea lui Yu materializată prin erecții spontane în cele mai nepotrivite momente.

Apararea celor dragi lui Yu de o sectă religioasă misterioasă duce povestea într-o direcție neașteptată în ultima parte. Sion Sono depășește rețeta „boy-meets-girl” sau canonul triumfului amoros, pervertindu-le și explorând în adâncime frustrările celor trei personaje – fiecare dintre ele traumatizate în preadolescen-

ță. Tensiunea narativă este combinată cu jocul identităților false în cheie comică. Integrarea unor elemente specifice fanteziilor hentai – de la obsesia generalizată pentru chiloții domnișoarelor la conviețuirea celor două protagoniste - Yoko și Koike în aceeași casă cu Yu ca dispozitiv narativ legitim, face din *Dedesubturile iubirii* un film de sinteză a tropilor culturii media japoneze contemporane. Dacă mai e nevoie de motive în plus să nu-l ratați, *Dedesubturile iubirii* este unul dintre cele patru filme din festivalul de anul acesta care vor fi proiectate de pe peliculă de 35 mm. Filmul rulează **duminică, 29 mai** de la ora 17:15 la Cinema Arta.

Radu Meza

Eveniment special

Kimmo Pohjonen, un „Jimi Hendrix” al acordeonului

Muzica finlandezului se ia la trântă cu orice prejudecată despre ce înseamnă, azi, acordeonul. Apoi o izbește la pământ cu forța unui ciocan picat din Walhalla.

Puțini puști visează să ajungă acordeoniști când se vor face mari. Finlandezul Kimmo Pohjonen nu a fost o excepție de la această regulă. A pus prima oară mâna pe acest instrument prin anii '70, la îndemnul tatălui său, dar, după cum recunoaște într-un interviu acordat pentru *The Guardian*, nu a îndrăznit să le spun prietenilor. „Îmi era foarte rușine pentru că numai boșorogii cântau la acordeon”. Cu toate astea, și-a făcut primii bani cântând în adolescență pe vase de croazieră în Finlanda. A trecut ceva timp până când, în 1996, a îndrăznit să treacă granițele tradiționale ale muzicii pe care o cânta.

„Trebuia să am un concert solo într-un magazin de muzică. S-au uitat cam ciudat la mine când i-am întrebat dacă pot să încerc niște efecte speciale”. A pus, pur și simplu, niște microfoane în acordeon și a început să improvizeze. Din acel moment, brusc s-a auzit ceva nou.

„Mi-am săvârșit primul concert cu gândul că e singurul, că nimeni nu va vrea să mai audă ciudățenia mea de muzică. Doar că tuturor le-a plăcut” - Kimmo Pohjonen.

Sunetele din acordeonul lui Pohjonen zboară undeva dincolo de genurile muzicale. Interpretările sale amintesc de duelurile unu la unu ale bărbaților Scandinaviei. Improvizează la acordeon cloncănind, chiuind și zgâriind în timp ce adaugă loop-uri de elemente audio.

Pe parcursul carierei sale s-a lăsat influențat de folclorul scandinav, muzică clasică, jazz sau rock, dar s-a remarcat în special datorită pieselor avangardiste și experimentale. Acest lucru l-a făcut să fie comparat cu artiști precum Jimmy Hendrix sau Laurie Anderson. Compune de obicei în lunile de iarnă, în Finlanda (deci compune mult, pentru că iarna e lungă). A concertat pe aceeași scenă cu David Bowie, la Meltdown din Londra.

Kimmo este protagonistul filmului *Soundbreaker*, de Kimmo Koskela. Acesta va fi proiectat duminică noaptea, de la ora 22:00 la Institutul Francez, în prezența celebrului acordeonist.

Adrian M. Popa

Must see

Rytmus

Cinema Arta | Ora 13:30

Ce se întâmplă, Documentarule?

Documentarul explorează interesantul itinerariu al popularului cântăreț slovac Rytmus, un chelner rom din Piestany care a crescut într-o familie neromă și a devenit o celebritate și un idol al tinerilor. Declarațiile celor mai apropiați prieteni și membri ai familiei reconstruiesc puzzle-ul fascinant al personalității sale complicate.

Regia: Miro Drobny / **Producție:** Slovacia, Cehia

Statele unite ale iubirii

Cinema Florin Piersic | Ora: 20:30

Supernova

Polonia, 1990. Vântul schimbării bate desupra Poloniei. Se simte primul an euforic de libertate, dar și nesiguranța viitorului. Patru femei aparent fericite decid că a venit vremea să-și reinventeze viețile, să lupte pentru fericire și să-și împlinească dorințele. Agata este o mamă tânără, captivă într-un mariaj nefericit. Ea va căuta refugiu într-o altă relație, o relație imposibilă. Renata este o profesoară mai în vârstă, fascinată de vecina ei, Marzena. Sora Marzenei este o directoare de școală îndrăgostită de tatăl unuia dintre elevi.

Regia: Tomasz Wasilewski / **Producție:** Polonia, Suedia

TIFF Blog

Îmi amintesc de prima dată...

Refuz să cred că am ajuns deja la a 15-a ediție și că am fost aici de la prima strigare. Între timp, festivalul a crescut ca o gogoasă cu praf de coca și eu am devenit... hm... o veterană.

Dar nu mă simt deloc așa: are ceva TIFF-ul de-ți dă iluzia că încă ești tânăr și relevant. Însă, dacă mă uit prin arhiva de fotografii, realitatea brutală se reinstaurează: The way we were... Cu mai mult păr și grăsime mai puțină, fără riduri, bărbii duble, dar cu alegeri vestimentare dezastruoase și indiferență la ridicol. Erau petrecerile chiar atât de delirante și noi chiar atât de beți?

Când mă gândesc la trecutul TIFF, mi-e greu să separ exact edițiile 2, 3, 4 sau 5 care se amestecă în mintea mea ca un cocteil detonant de excitare nervoasă și senzorială.

Îmi amintesc destul de precis de prima ediție pe care încerc acum să o rememorez proutian: închid ochii și îmi vin în minte sunete, mirosuri, imagini, atingeri, senzații...

Sunetul syth-pop, languros și nostalgic, al piesei Being Boring, ce răsuna în sediul Libra de atunci, de pe strada Beldiceanu. Era o casă veche, unde Mihai Chirilov și cu mine pierdeam nopțile să lucrăm la catalog și la altele, în timp ce ascultam în bucla Best of Pet Shop Boys. Supraviețuim din adrenalină și din cioba servită de nea Mustață, patronul histrionic

al crâșmei de vizavi. Și nu, nu ne plictisem deloc, eram mereu high, intoxicați de entuziasmul începuturilor.

Frigul – primul sediu din Cluj al festivalului era la capătul unor catacombe insalubre și umede, într-o redacție improvizată, unde ne înghețau mâinile pe tastatură în timp ce ascultam sunetul liniștitor al dial-up-ului.

Reverberația telenovelistică a vocii lui Liz, la telefon. Liz era o voluntară mexicană ce trăia o poveste de dragoste pasională cu un român și drama ei devenise, automat și a mea. Camera pe care o împărțeam la hotelul Voineasa se inunda când făceam duș, dar oricum era mai bună decât cortul (variantă pe care o parte din echipă i-a propus-o lui Tudor Giurgiu, atunci când un sponsor principal s-a retras și existau temeri că nu vor fi bani nici măcar pentru cazarea staff-ului).

Mirosul de mucegai - mai pregnant decât cel al vinului prost, la carafă, din clubul, pardon, bomba Ernesto, discoteca noastră after hours, unde dansam pe Boney M și O-Zone până dimineață, când ne apucam de muncă.

Atingerea ierbii proaspăt tunse de pe tăpșac-

ul din fața cinematografului Republica (acum Florin Piersic), pe care ne întindeam oasele obosite de nedormit și de supradoza vizuală. Acolo au ajuns și câteva sufletele impresionabile care au leșinat la Pianista, filmul lui Haneke, și au fost întinse pe iarbă ca să-și revină.

Halucinantă lumină violet-fosforescentă din beciul Diesel ce pregătea perfect apariția surpriză a unui Dracula descărnat (cineva mi-a citit gândurile și, ceva mai târziu, a pus în scenă o petrecere tematică unde miresele contelui arătau a dominatrix). Printre festivalieri se rătăceau și interlopi de-ai locului, cu cefe groase (pe care nimeni încă nu gândea să le filmeze din spate).

Golul în stomac – dacă am rezistat șocurilor cinematografice ale primei ediții, am știut că voi deveni imună. Audiția, *Funny Games*, *Bully*, *Pianista*, *Dog Days*, *Scarlet Diva...* Reputația transgresivă a festivalului se instaura cu un pumn în plex.

Sunetul veridic, percutant și amuzant al replicile din *Occident*, *Marfa și Banii* și *Filantropica*, balsam pentru urechile traumatizate de dialogurile proaste din filmele românești nouăzeciste. Se stărneau primele valuri.

Parfumul lui Alex Leo Șerban – CK One – și aura său de bon-viveur, cinefil împătimit și

all around fab creature care încă mai bântuie TIFF-ul și după dispariția sa prematură.

Curcubeul tricolor – erau, de fapt, coșurile de gunoi marca Funar care se oglindeau în Someș.

Zgomotul vocilor guest-ilor semănând cumva cu valurile mării – era foarte puțin networking și multă bucurie a socializării pure.

Zâmbetul extaziat al strănilor prinși în hore pe la 5 dimineața.

Primul afiș al festivalului – cu semnul Transilvania în loc de Hollywood – pe care un cuplu de regizori, rătăcit de departamentul de guest în confuzia primei ediții, ne-a pus să dăm cu toții autografe la final de festival. S-au descurcat singuri, dar ne-au mulțumit din suflet pentru experiență.

Vertijul după orgasmul cinefil de la proiecția lui *Mulholland Drive* al lui Lynch. Un film care m-a transportat într-o lume doar a lui.

Plăcerea senzuală de-a atinge mușchii bine conturați de sulițe ai lui Chiri care deveniseră un bun comun în petrecerile festivalului, mai ales în timpul pieselor lui

Kylie, unde fraternizam lasciv cu toții. Chiri a devenit ceva mai stimabil, felul lui de dans, nu prea.

Anca Grădinaru

Casa TIFF

Deschidem Casa TIFF pentru concertele săptămânii

Casa TIFF găzduiește o serie de concerte memorabile.

Recitalul celor de la Coma va fi unul acustic și are loc în această seară, de la ora 22:00. Este una dintre cele mai iubite formații de rock alternativ din România. Înființată în 1999 de șase tineri din București, trupa combină genurile nu metal, rapcore, punk și ska. A fost prezentă la festivaluri precum Bestfest, Peninsula, Artmania și a deschis show-urile unor trupe ca Linkin Park, Deftones, Incubus, Sepultura, Ozzy Osbourne și Skunk Anansie.

Bardi Johannsson, descris drept una dintre cele mai enigmatice și creative apariții a scenei muzicale islandeze va fi prezent pe scena de la Casa TIFF **luni, 30 mai, de la ora 22:00**. La Casa TIFF va remixa imagini și coloane sonore compuse de el, iar proiecțiile vor fi asigurate de Highroller.

Marți, 31 mai, urmează recitalul trupei De Beren Gieren, un trio acustic-electronic olandez-belgian, artiști supranumiți „rebeli temerari ai jazzului”.

Seara de miercuri, 1 iunie îi va aduce pe scena de la Casa TIFF pe Jeremy Barnes (fost membru Neutral Milk Hotel) și Heather Trost, componenți formației A Hawk and Hacksaw.

(Powered by BCR)

#tiffmoments

Share a TIFF Moment

@victorbuzura

În fiecare zi, TIFF unește și leagă prietenii, intrigă prin conținut și stârnește discuții. Vrem să vedem și TIFF-ul tău! Arată-ni-l folosind hashtag-ul #tiffmoments pe Instagram. Imaginile vor rula pe un ecran interactiv, la intrarea spectatorilor în sala de cinema și în Piața Unirii.

Alexandra Damian

PAUZA DINTRE FILME NU-I TIMP PERDUT. ÎNVESELEȘTE-TE ȘI ANTRENEAZĂ-ȚI MINTEA CU O CURIOSITATE DIN ȘTIINȚĂ SAU PSIHLOGIE

O îmbrățișare scurtă, de numai **25 de secunde**, eliberează în corp substanțe chimice care **sporesc încrederea** în persoana pe care o iei în brațe.

REGINA MARIA
REȚINA PRINȚA DE SĂNĂTATE

www.reginamaria.ro
Call Center: 021 9098

TIFF 2016

Alter ego-ul lui Amelie: „Sunt îndrăgostită de acest personaj!”

„Am multe în comun cu Amelie, atât în privința gândirii, cât și a concepțiilor. Sunt complet îndrăgostită de acest personaj!”

— Andreea Cadar

Este voluntar cu ștate vechi, consultant în managementul fondurilor europene și parte a echipei de la Baia Mare care coordonează candidatura acestui oraș la titlul de Capitală Culturală Europeană. Mai nou, Andreea Cadar este și Amelie, în spotul omonim de la TIFF, iar asta nu e deloc o întâmplare.

Andreea a auzit pentru prima dată de Amelie într-o vară, pe când se afla într-un schimb de experiență în Bosnia. „Toată lumea mă striga cu acest nume, iar eu nu știau la cine se referă. Când am ajuns acasă, am căutat repede și am vizionat filmul. A fost o experiență care a avut un mare impact asupra mea. Nu mă refer doar la asemănarea fizică, eu simt că am multe în comun cu Amelie, atât în privința gândirii, cât și a concepțiilor. Sunt complet îndrăgostită de acest personaj!”, mărturisește tânăra.

Foto: Tofan Zsolt

Ca urmare, atunci când una dintre voluntarele de la organizația de profil în care activează i-a arătat anunțul celor de la TIFF, decizia de a se prezenta la casting, la Cluj, a venit de la sine. Filmările au decurs la fel de firesc.

„A fost ceva extrem de natural. Am luat lina și am pozat! Poate mi-a venit la îndemână pentru că e ceva din lumea mea, am activități și în domeniul fotografiei”, spune tânăra. De aceea, nu a fost uimită să afle că ea este aleasa castingului pentru spotul cu Amelie.

În viața reală, Andreea este voluntar într-o organizație pentru tineret care are activități nonformale pentru dezvoltarea personală și profesională – Asociația pentru Dezvoltare prin Informare, Educație și Susținere.

Program / duminică / 29 mai

FLORIN PIERSIC

11:00 EducaTIFF
Aventurile lui Nelly (Nelly's Adventure)
Dominik Wessely 90' / Germania [2R1]
PREMIERĂ MONDIALĂ!

13:00 Berlin Bucharest Express
Boris fără Beatrice (Boris sans Béatrice)
Denis Côté 93' / Canada [2R2]

15:30 Supernova
Planul lui Maggie (Maggie's Plan)
Rebecca Miller 98' / SUA [2R3]

18:00 Proiecții Speciale
Mr. Gaga
Tomer Heymann 100' / Israel, Suedia, Germania, Olanda [2R4]

20:30 Supernova
Statele unite ale iubirii (United States of Love)
Tomasz Wasilewski 105' / Polonia, Suedia [2R5]

23:00 Supernova
Anomalisa
Charlie Kaufman, Duke Johnson 90' / SUA [2R6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

14:00 Suspecți de serviciu
Bun venit în Norvegia (Welcome to Norway)
Rune Denstad Langlo 90' / Norvegia [2C1]

16:00 Cinema Mon Amour

Haita (The Wolfpack)
Crystal Moselle 90' / SUA [2C2]

19:00
ZONE LIBRE REVISITE 2001
Muzică live pe imagini din Odiseea Spațială 2001 [2C3]

21:00 #animal
Taurul de neon (Neon Bull)
Gabriel Mascaro 101' / Brazilia, Uruguay, Olanda [2C4]

VICTORIA
10:00 Cinema Mon Amour, EducaTIFF
Viața ca un desen animat (Life, Animated)
Roger Ross Williams 91' / SUA [2V1]

12:30 #animal
Inimă de câine (Heart of a Dog)
Laurie Anderson 75' / Franța, SUA [2V2]

15:00 Focus Croația
De partea cealaltă (On the Other Side)
Zrinko Ogresta 85' / Croația, Serbia [2V3]

17:30 Fără limită
Theo și Hugo în aceeași barcă (Théo et Hugo dans le même bateau)
Olivier Ducastel, Jacques Martineau 90' / Franța [2V4]

20:00 Competiție
Un loc la umbră (De l'ombre il y a)
Nathan Nicholovitch 109' / Franța [2V5]

22:30 Competiție
Sete (Thirst)
Svetla Tsotsorkova 90' / Bulgaria [2V6]

CERCUL MILITAR

13:00 Retrospectiva Sion Sono
Tărâmul speranței (The Land Of Hope)
Sion Sono 133' / Japonia [2W1]

16:00 Focus Croația
Prinde-mă în brațe (You Carry Me)
Ivona Juka 164' / Croația, Serbia, Slovenia [2W2]

19:00 Focus Liban
Lovitură ca-n filme (Very Big Shot)
Mir-Jean Bou Chaaya 109' / Liban, Qatar [2W3]

21:15 Cinema Mon Amour

De dragul unui idol (For the Love of a Man)
Rinku Kalsy 82' / India [2W4]

ARTA
10:00 Cinema Mon Amour
A fost odată un vis: ultimul western spaghetti (Once Upon a Dream – A Journey to the Last Spaghetti Western)
Tonislav Hristov 57' / Germania, Finlanda, Bulgaria [2A1]

11:30 3x3
Libertate (Freedom)
Sharunas Bartas 94' / Lituania, Franța, Portugalia [2A2]

13:30 Ce se întâmplă, documentarule?
Rytmus (Rytmus: The Street Dream)
Miro Drobny 90' / Slovacia, Cehia [2A3]

15:30 #animal
Vaca perfectă (Holy Cow)
Imam Hasanov 77' / Azerbaidjan, Germania, România, Qatar [2A4]

17:15 Retrospectiva Sion Sono
Dedesubturile iubirii (Love Exposure)
Sion Sono 237' / Japonia [2A5]

22:00 Fără limită
Baby Bump
Kuba Czekaj 89' / Polonia [2A6]

00:00
Umbre scurte metraje, partea a II-a (Shadows Shorts II)
71' / [2A7]

CINEMA CITY 3

14:30 Berlin Bucharest Express
Ultimele zile ale orașului (In the Last Days of the City)
Tamer El Said 118' / Egipt, Germania [2X1]

17:00 Fără limită
Mor să-ți spun (Je me tue à le dire)
Xavier Seron 90' / Franța, Belgia [2X2]

19:30 Supernova
Furtuna (Tempete)
Samuel Collardet 89' / Franța [2X3]

21:45 Supernova
Între pământ și mare (La cienaga: Entre el mar y la tierra)
Carlos del Castillo 98' / Columbia [2X4]

CINEMA CITY 4

15:00 Ce se întâmplă, documentarule?
Războiul minciunilor (War of Lies)
Matthias Bittner 90' / Germania [2Y1]

17:30 3x3
Destin (Destiny)
Zeki Demirkubuz 102' / Turcia [2Y2]

20:00 Fără limită
După Eden (After Eden)
Hans Christian Berger 80' / Canada [2Y3]

22:00 Fără limită
Trădătorul (The Treacherous)
Min Kyu-dong 133' / Coreea de Sud [2Y4]

MĂRĂȘTI

18:00 Ce se întâmplă, documentarule?
Orion: omul care putea fi Elvis (Orion: The Man Who Would Be King)
Jeanie Finlay 87' / Marea Britanie [2Z1]

20:00 Retrospectiva Sion Sono
Lebăda de Shinjuku (Shinjuku Swan)
Sion Sono 139' / Japonia [2Z2]

DACIA MĂNĂȘTUR

18:00 Suspecți de serviciu
Fotomodelul (The Model)
Mads Matthiesen 90' / Danemarca, Polonia, Franța, Suedia [2M1]

20:30 Supernova
În stoc (Almacenados)
Jack Zagha Kababie 90' / Mexic [2M2]

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:45 Piața Unirii
Profesorul de vioară (The Violin Teacher)
Sergio Machado 102' / Brazilia [2U1]

SOMEȘ OPEN AIR

22:00 Supernova
Cântec de amurg (Sunset Song)
Terence Davies 135' / Marea Britanie, Luxemburg [2S1]

INSTITUTUL FRANCEZ

22:00 Ce se întâmplă, documentarule?
Soundbreaker
Kimmo Koskela 89' / Finlanda [2F1]

BONȚIDA

21:45 Weekend la Castel
Haxan (Häxan) (Häxan: Witchcraft Through the Ages) 87'
Cine-concert Bardi Johannsson & Orchestra Operei Maghiare din Cluj, dirijată de Simona Strungaru
Suedia [2B1]

TIFF.15
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 27.05-05.06.2016

Prezentat de:
Staropramen

ÎN PREMIERĂ

CULINARY CINEMA

NOMA, MY PERFECT STORM
REGIA: PIERRE DESCHAMPS (UK, 2015)

UN DOCUMENTAR DELICIOS DESPRE UN CHEF DE GENIU, RENÉ REDZEPI.

MARȚI 31 MAI ORA 18³⁰ | CERCUL MILITAR

ORA 20¹⁵ | COLIN'S GASTRO PUB

(STR. CARDINAL IULIU HOSSU, 30-32).

tiff.ro

BILETE ONLINE PREȚ: 50 LEI

biletmaster.ro **TIFF MOBILE APP**

Interviu

„Vedeta” care bântuie prin „Shadows” anul acesta e Anticristul

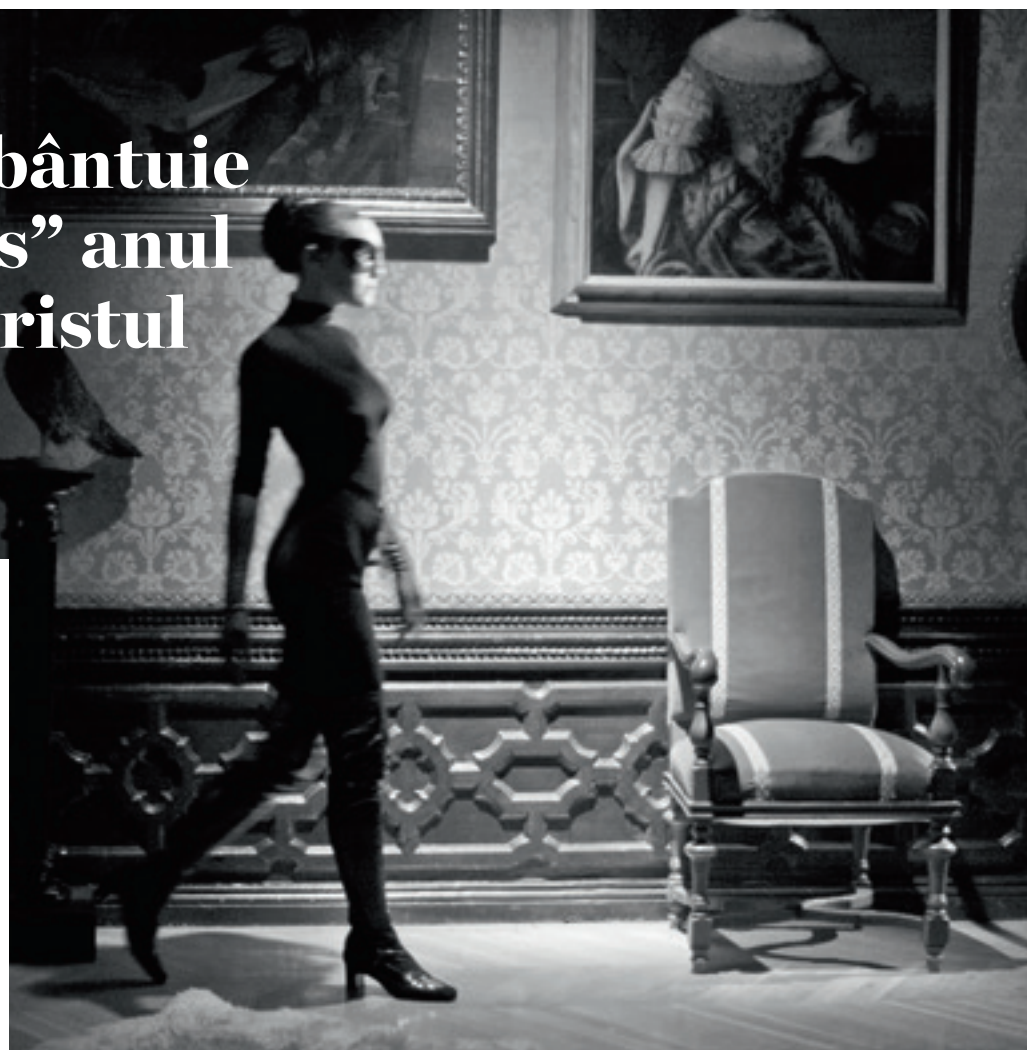
L-am luat la întrebări pe Mihai Mitrică, tartor-șef al secțiunii „Shadows”, în care se adună an de an filmele de groază și mister ale TIFF-ului. Ne-a explicat cum e cu ororile, fabulațiile și blestemățiile din cele două calupuri de scurtmetraje „Umbre”.

Ce se schimbă, de la an la an, prin umbrele scurte? Ai vreun program, vezi vreun trend pentru producția de scurtmetraje horror?

An de an se schimbă filmele. Tematica pentru 2016 este „Anticristul”, deci majoritatea filmelor sunt cu trimitere spre acest personaj. Nu știu dacă putem vorbi despre un trend clar. Horror nu înseamnă doar filme

cu zombi, vampiri, fantome, monștri și sânge. Există povești horror cu sirene, holocaust, despre singurătate etc. Apropo de sirene, avem în selecție *Into the Mud*, un scurt spaniol despre cum o sireună îi fură (la propriu) inima unui vânător, avem *The Pond* povestea unei familii bizare ce trăiește într-un castel dubios. Ce-ar mai fi? Singura anima-

ție din competiție, *The Mill at Calder's End*, *Disco Inferno* un film inedit cu o imagine fantastică și celebrul *Fuckkkyou* prezentat la Sundance. *Mother of God* este un blestem de pe vremea maișilor, *Arcana* un fel de teaser al viitorului lung metraj omonim ce se va întâmpla cu siguranță în curând. Mai este *Blight*, cu Anticristul în rolul principal

Disco Inferno

și cu un final neașteptat, *Messe noire* un tribut al celui ce a fost HR Giger, pe muzica celor de la Behemoth și terminând cu singurul film românesc din selecție, *Finale*.

Avem și un film românesc!

După ceva ani, avem și un film românesc la Shadows Shorts. *Finale*, un scurtmetraj regizat de Dorian Boguta. Nu zic nimic despre el și vă las să-l descoperiți.

Dacă ar trebui să recomanzi un lungmetraj din secțiune și un film din Midnight Delirium care trebuie văzut sau revăzut, care ar fi?

Cu siguranță aș recomanda *Vampirii din Havana*. În primul rând este un film de animație, gen pentru care am o slăbiciune, iar în al doilea rând este o producție cubaneză din 1987. Este un film rar pe care l-am obținut greu și la care veți râde cu poftă.

De juriu ne zici ceva?

Ca în fiecare an încerc să invit în juriul shadows shorts un artist grafic, un director de festival de film fantastic și un regizor. Anul asta avem trei oaspeți de seamă: directorul festivalului SI-FI London, Lous Savy, un om tare simpatic care conduce un mega festival de-o seamă cu TIFF-ul, din Statele Unite, Carter Pilcher fondatorul canalului Shorts TV care ne este partener de ani buni cu Shadows Shorts și nu în ultimul rând, Eliran Kantor, artist grafic care are în palmares peste 100 de opere ale multor trupe de rock Metal renumite: Testament, Sodom, Hatebreed, Atheit, Tristania. Eliran are deja instalată o expoziție senzațională la Urania Palace, iar dacă vreți să-l cunoașteți personal vă așteptăm la vernisajul pe 2 iunie.

Cristi Mărculescu

130! years of innovation

Noua Clasă E. Masterpiece of Intelligence.

Finanțare asigurată de Mercedes-Benz Financial.
Cu Mobilo beneficiați de până la 30 de ani de mobilitate garantată.
www.mercedes-benz.ro/NouaClasaE

Mercedes-Benz
The best or nothing.